

Michal Horáček

Věk: 64

Povolání: textař, producent, sociální antropolog

Motto: Zem, která nemá své nebe / ztratila všechno – i sebe.

“To normálním lidem
bylo jasné od počátku...
jen ti chytří asi tomu
nerozumí.”

Máloco může podle
mého aspirovat na
motto sezóny tak silně
jako komentář paní
Stránské z Ostrova
v debatě na webu
Novinky.cz.

Pane Horáčku, děkuji za přijetí pozvání k rozhovoru. Na jakou sociální síť jste se dostal nejdříve a co k tomu bylo popudem?

← Na Facebook. Kdosi mi říkal, že je to zajímavé, a tak jsem se taky přidal, mnohem později než jiní.

Jak hodnotíte vliv sociálních sítí (v českém kontextu zejména Facebooku) na společenský dialog a jeho úroveň a tematické vymezení?

← Sociální sítě jsou bezprecedentním prostředím a jejich vliv se nám, kteří jsme účastníky jejich zrodu a překotného vývoje, hodnotí obtížně. Každopádně se jeví, že do veřejného prostoru pronikly hlasy, které předtím byly slyšet jen omezeně, pokud vůbec. Úroveň je taková, jaké vzdělání, životní zkušenost, povahu a zájmy mají ti, kteří na sociálních sítích nechávají svým hlasům zaznít. Tematické vymezení rovněž. Jedním slovem: bezbřehé.

Vzestup Facebooku znamenal zásadní změnu i na poli politiky a politického marketingu. Došlo k jakési emancipaci politiků, již nyní téměř nepotřebují média a mohou skrze své facebookové profily komunikovat s veřejností. Jaký má toto dle vás vliv na politickou kulturu a společnost?

← Řekl bych, že pozitivní. Každý prostředník autenticitu původního sdělení naruší.

Žijeme v té nejblahobytnější době – souhlasíte? Má dle vás cenu toto soustavně opakovat, i když pak můžete být obviněn z patetičnosti a naivity a může to být použito proti vám?

← Žijeme nejen v nevídané prosperitě. Naše doba má i spoustu dalších jedinečných pozitiv; žádný z mých předků, který se dožil mého věku, se nevyhnul tomu, aby byl aktivním nebo pasivním subjektem válečného konfliktu. A kromě srovnání časového máme i prostorové: nejméně 80 % lidí obývajících naši planetu je na tom co do materiálního, zdravotního, vzdělanostního či bezpečnostního ohledu mnohem hůř než my. Jak bychom tedy mohli říci

Kandidatura
na prezidenta...

Je to přímá volba a důležitější než moje představy je zjistit, co od našeho státu a od prezidenta očekávají lidé. V co věří, za co jsou ochotni se postavit, když jde do tuhého. Chci vnímat to, co nás spojuje a na co můžeme být hrdí. Současně chci vědět, co lidi trápí a jaké překážky se jim stavějí do cesty. Mám-li se rozhodnout, chci, aby to rozhodnutí bylo závazkem postaveným na pevném základě. Dostávám nespočet vyjádření, děkuji za každé z nich, ale marná sláva: přímá setkání

něco jiného než to, že žijeme v nádherné době? Na tom není nic patetického. Je to skutečnost, z níž bychom se měli těšit.

**Na závěr otázka týkající se vašich
prezidentských ambicí – jak se domníváte,
že bude možné oslovit prvovoliče a mladé
do 30 let? Tedy ty, již jsou ještě namnoze
názorově nevymezení, případně lhostejní?**

← Oslovit mladé lidi je snadné, přinejmenším jsem se tu – na rozdíl od oslo-
vování lidí starších – s žádnými problémy nesetkal. Problém je jediný: aby
ti oslovení nezůstali na Facebooku, ale v den voleb šli do volební místnosti
a volili. Empirická data naznačují, že v prezidentské volbě 2013 to mnozí
neudělali. Věřím, že v lednu 2018 to udělají.

s lidmi, a to v místech,
kde žijí, nic nenahradí.
Zejména v místech,
kam média dohlédnou
jen málokdy, pokud
vůbec. Proto jsem se
rozhodl za vámi vydat,
mluvit o své představě,
ale především si
vyslechnout tu vaši.